

Aalscholver stikt in een snoekbaars

In de Carnisse Grienden bij Barendrecht vond begin januari op een koude dag een aalscholver een dramatische dood. De vogel bleek op een Deens eiland in 2004 als nestjong te zijn geringd.

Hij was al dood. Niettemin kwam de melding van een aalscholver die gestikt was in een vis toch binnen bij de Vogelklas Karel Schot, het vogelasiel van Rotterdam.

De jonge ornitholoog André de Baerdmaker ging de volgende dag zoeken in de Carnisse Grienden nabij Barendrecht. Hij vond de watervogel langs de oever van de Oude Maas. Er stak een staart van een vis uit zijn bek en aan de linkerpoot zat een groene ring met de code K05.

Het was 4 januari 2009 en ijsig koud: zowel vogel als vis was versdood bevroren. De vinder bracht het ensemble naar het Natuurhistorisch Museum Rotterdam. Daar bleek dat 'K05 groen' (inmiddels voorzien van catalogusnummer NMR 9989-02497) in 2004 als nestjong werd geringd op het Deense eilandje Mågeørne en aldaar voor het laatst werd gespot op 29 mei 2008.

De vis is een snoekbaars die voor meer dan de helft door de aalscholver was ingeslikt. De snavel was maximaal opengeperd, de kop was het keelgat ruim gepasseerd maar toch blijven steken in de slokdarm. Het leek erop dat de aalscholver te gulzig was geweest.

Aalscholver 'K05 groen' uit Denemarken stikte in een snoekbaars. Foto Kees Moeliker

De vraag rijst hoe ver aalscholvers kunnen gaan met de maat van hun prooi? Hierover schreven Erwin Winter en Mardik Leopold een lezenswaardig stukje in *Het Vogeljaar*, naar aanleiding van de vondst in 1991 van twee aalscholvers die waren verdronken met snoekbaarzen van 47 en 49 centimeter in hun keel. Het bleek niet zozeer de lengte te zijn die bepaalt of

een vis doorgeslikt kan worden, maar de hoogte en de omtrek. Bij de cilindrisch gevormde snoekbaars is de maximale hoogte 7,4 centimeter, wat neerkomt op een omtrek van 23 en een lengte van 48 centimeter als maximale maat om compleet in de maag van een aalscholver terecht te kunnen komen.

Hoe lang was onze snoekbaars? Er

moest gesneden worden om daarachter te komen. Eerst werd de aalscholver netjes uitgevuld, daarna ging de slokdarm open. Meteen werd duidelijk waarom de snoekbaars was blijven steken: hij had een felgeel kunstvisje met een grote haak in zijn bek. Een nog venijniger dreghaakje – dat met een kort stalen lijntje als extraatje aan het aasvisje was bevestigd – zat verankerd in het verhemelte van de aalscholver. De snoekbaars was 46 cm lang. Zonder de haken had hij vermoedelijk gladjes de slokdarm van 'K05 groen' gepasseerd.

Bij Joopie's Hengelsport aan de Vlietlaan werd het kunstaas direct herkend als een mooi stukje huisvlijt, speciaal gemaakt voor snoekbaars. Alle onderdelen zijn los te koop: de siliconenrubberen visjes, de haken, de loodjes en – omdat snoekbaarzen nog wel eens mishappen – de dreghaakjes.

Of de aalscholver een vrij zwemmende snoekbaars (met een oude, losgetrokken onderlijn in de bek) ving of een aan de haak geslagen exemplaar te pakken had, weet ik niet. Misschien wil de sportvisser die begin januari 2009 langs de Oude Maas bij Barendrecht een geel kunstvisje, een snoekbaars en een aalscholver verspeelde zich bij mij melden. Ik ben benieuwd naar de toedracht van deze dramatische dood.

KEES MOELIKER

Boek: Maandag verschijnt van Kees Moeliker *De eendenman* over necrofilie en ander opmerkelijk diergedrag. Uitgeverij: Nieuw Amsterdam, 14,95 euro.